

Landskap: Småland
 Härads: Västra
 Socken: Hultsjö
 Uppteckningsår: 1963

Upptecknare: John Gjögquist, Hultsjö
 Berättare: " "
 Berättarens yrke: f.d. målarenmästare
 Född år 1883 i Hultsjö

Jägner och folktro om männen. s. 1-2.

LUF 118

4/3-63

Skriv endast på denna sida.

11
SÄGNER OCH FOLKTRO OM MÅNEN

Några särskilda benämningar på månen har inte särskilt förekommit på min trakt. När man talade om månen var det den vanliga benämningen "han", och detta gällde såväl fullmåne, halvmåne, som nymåne.

Jag 112

När det var fullmåne sades alltid "mångubben" och fläckarnak tyddes särskilt av barnen som en trollgubbe med ovanligt stor näsa. Att det av de äldre har jag inte hört något berättats att det kulle varit män-niskor som hamnat på månen. Däremot har jag hört berättas om, och är även någon gång gångse i vår tid, at de som täker gifta sig skall alltid ta ut lysning på nytändning, men numera förekommer det inte så ofta utan man tar ut lysningen när det passar. Vidare gav man akt på PÅ HURUDANÅ mänskivan var vid nytändningen, Låg nyetmycket bakåt utat sades det att man kunde hänga sin tröja på den nedersta spetsen så det nyet eller rättare månade bliva ganska ostadig. Vidare skulle visa trädslag såsom al och björk alltid fällas i nedan, detta skulle mot-verka att inte de saker som tillverkades av dessa trädslag skulle spricka sönder. Att månen skulle inverka något på människor, såsom att ansikte eller huvud förändrades har jag inte hört något berättas om.

(3)

Nyårsnyet var man noga med att studera. ty det sades alltid att sådant nyårsnyet var så skulle det alltid följa tre likadana ny. Och så talades det om trängeny, det vill säga att en del år hade tretton ny men vad detta trängeny skulle betyda har jag ej kunnat få reda på. Vidare väntade man alltid att det skulle bli omslag i vädret dels på nytändningen, och dels på fullmånen. Men att man hälsade nyårsnyet på något särskilt sätt har jag inte hört något berättas om på min trakt. Men att man studerade varje ny på den tredje dagen var ganska vanligt till ex om nyet stod rätt upp eller det låg "vipet" det vill säga om nedre spetsen stod nästan rakt upp medan övre spetsen låg ganska bakåtlutad, och på så sätt avläste de gamla väderleken under månaden. Angående månförmörkelserna har jag inte hört något berättas om, ej heller att några särskilda händelser som har kunnat sättas i förbindelse med månförmörkelsen.

Lönåsa Hultsjö Sävsjö i mars 1963

Joh. Sjöquist
